TATTOO

MUseum Siam
Discovery Museum

TATTOO

สักสี สักศรี ก่อนรอยแห่งเกียรติจะลบเลือน
๑๕ กรกฎาคม - ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒
เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.
เข้าชมฟรี (ปิดวันจันทร์)

Tattoo COLOR, Tattoo HONOR :
Traditional Tattoos in Taiwan and Thailand
15 July - 27 October 2019
10 am - 6 pm
Free entry (Closed Mondays)

สารจากผู้อำนวยการ สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

MESSAGE FROM DIRECTOR OF NATIONAL DISCOVERY MUSEUM INSTITUTE

สักสี สักศรี ก่อนรอยแห่งเกียรติจะลบเลือน เป็นนิทรรศการในความร่วมมือระหว่างมิวเซียมสยาม และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน ที่บอกเล่าเรื่องราวของกลุ่มชน ที่แม้จะอยู่ห่างไกลกันโดยระยะทาง ภาษา ประวัติศาสตร์ และสังคม แต่กลับมีวัฒนธรรมการสักบางอย่างที่คล้ายกันอย่างน่าสนใจ ผู้ชมจะได้รู้จักชาวไผวัน (Paiwan) ชาวไท่หย่า (Atayal) จากไต้หวัน และชาวลาวพุงดำ จากประเทศไทย ได้เรียนรู้ความเชื่อ การสัก พิธีกรรม ความเจ็บปวด ความกล้าหาญ และตัวตนทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีร่วมกันในความเป็นมนุษย์

ในแง่ของปรากฏการณ์ร่วมสมัย การสักของกลุ่มชาติพันธุ์นั้นแม้ว่าจะดำรงมาอย่างยาวนานแต่ก็ได้ผ่านห้วงเวลาของการถูกตีตรา การขับเคี่ยวระหว่างกลุ่มชนเจ้าของวัฒนธรรมและรัฐ เพื่อยืนยันในตัวตนทางวัฒนธรรมของตน จนกระทั่งทุกวันนี้การสักของกลุ่มชาติพันธุ์ ได้รับการยอมรับในฐานะมรดกวัฒนธรรม และได้รับการรื้อฟื้น อนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดโดยคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมเองประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญในการทำความเข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม เรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อเข้าใจและต่อยอด

มิวเซียมสยาม สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ ขอขอบคุณอย่างลึกซึ้งต่อชาวลาวพุงดำและช่างสักทุกท่าน ขอขอบคุณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน ศิลปินช่างสัก นักแสดง สภาชนพื้นเมือง (Council of Indigenous People) และ สำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเปประจำประเทศไทย (Taipei Economic and Cultural Office in Thailand) ทั้งความช่วยเหลือ ความรู้ พลังกาย พลังใจที่มีคุณูปการอย่างยิ่งในการให้การเรียนรู้ที่สำคัญต่อสาธารณชน

ราเมศ พรหมเย็น
ผู้อำนวยการสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

"Tattoo COLOR, Tattoo HONOR: Traditional Tattoos in Taiwan and Thailand" exhibition is a partnership between Museum Siam, the National Discovery Museum Institute (NDMI) and National Taiwan Museum (NTM) which illustrates stories about two of Taiwan's indigenous peoples which are far apart in distance, language, history and society but share some interesting similarities. In this exhibition, visitors can learn about Paiwan and Atayal tribes of Taiwan and Lao Phung Dum in Thailand as well as their tattooing traditions, beliefs, pain, bravery and identity, something that the two tribes share.

In a contemporary context, traditional tattoo culture in indigenous tribes has existed for a long time, but has also gone through some challenging phases of being frowned upon and resisted against from the government. The peoples have had to fight for their culture's identity, and today, tribal tattoos are recognized as cultural heritage and has been revived, preserved, promoted and elevated by the new generation who comes from those cultures. This topic helps us understand cultural differences and diversity, and paves way for many other possibilities.

Museum Siam, the National Discovery Museum Institute (NDMI) would like to thank all Lao Phung Dum people and tattoo masters, the National Taiwan Museum, tattoo artists, performers, the Council of Indigenous People, and Taipei Economic and Cultural Office in Thailand for their support, knowledge, and tireless efforts in educating the public on this occasion.

Rames Promyen
Director of National Discovery Museum Institute

สารจากผู้อำนวยการ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน

MESSAGE FROM DIRECTOR OF NATIONAL TAIWAN MUSEUM (NTM)

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน รู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้ลงนามความร่วมมือกับมิวเซียมสยามในเดือนกันยายน ๒๕๖๑ เราทั้งสองต่างหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความร่วมมือนี้จะดำเนินต่อไปอีกยาวนาน และรู้สึกยินดีที่ได้มาจัดแสดงนิทรรศการ **สักสี สักศรี ก่อนรอยแห่งเกียรติจะลบเลือน** ซึ่งเป็นโอกาสอันดีในการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในไต้หวัน ในแง่มุมที่เกี่ยวกับประเพณีการสักและรากฐานของประเพณีนี้ให้ชาวไทยได้รับชม

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน ก่อตั้งเมื่อปี ๒๔๕๑ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีประวัติเก่าแก่ที่สุดในไต้หวัน มีวัตถุจัดแสดงหลากหลายที่สุดเกี่ยวกับชนพื้นเมืองของไต้หวัน ดังนั้นเป้าหมายของเราก็คือการเป็นพื้นที่สื่อสารเกี่ยวกับชนพื้นเมืองกลุ่มต่าง ๆ

นิทรรศการระดับโลกในครั้งนี้เกิดขึ้นโดยการเชิญชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มาบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการค้นคว้าในสถานที่จริง และถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่สืบทอดกันมา โดยมีผู้คนจากชาติพันธุ์พื้นเมืองในไต้หวัน ๒ ท่านที่มีบทบาทสำคัญในครั้งนี้ ได้แก่ อันลู่ซัน ปาหลี่ฝูเล่อ จากกลุ่มไผวัน หัวหน้าหมู่บ้าน Nanhe ในเมืองไหลอี้ ในย่าน Pingtung และอีกท่านคือ ฝูไน่ หว่าตั้น หนึ่งในผู้ก่อตั้ง Lihang Workshop ของชาวไท่หย่า ทั้งสองท่านได้พยายามเป็นอย่างมาก ในการอนุรักษ์และบันทึกเรื่องราวแห่งประเพณีพื้นเมืองไต้หวันอันล้ำค่า ซึ่งกำลังสูญหายไป เรารู้สึกชื่นชมทั้งสองท่านเป็นอย่างมาก

เราหวังว่านิทรรศการครั้งนี้จะสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ชมได้ดื่มด่ำกับวัฒนธรรมของชนพื้นเมืองไต้หวัน และมีส่วนในการผลักดันให้พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่รณรงค์ให้เกิดความเท่าเทียม ความเคารพในวัฒนธรรมต่าง ๆ และการศึกษาด้านสังคมศาสตร์ที่รอบด้าน

หง ซื่อโหย่
ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน

National Taiwan Museum (NTM) is honored to have signed a MoU with Museum Siam during September 2018, as we both have high expectations for a long-term relationship. NTM is happy to come and exhibit **"Tattoo COLOR˙Tattoo HONOR"**, this is a great chance to share with Thailand how Taiwan's indigenous peoples with tattooing traditions rediscover their roots.

NTM, established in 1908, has the longest history among Taiwan's natural history museums, and has the most extensive collection concerning the indigenous peoples of Taiwan. As such, it is our mission to become a platform of communication between ethnic groups.

This international exhibition has a unique point, we invite tribes to show the results of field research and oral history documentaries, with two Taiwanese indigenous groups playing an important role: the first is Angusan Palivulj of the Paiwan group, who is also the village chief of Nanhe village, located in the Laiyi Township of Pingtung; the other is one of the founding persons of the Atayal group's Lihang Workshop, Baunay Watan. They have both put in immense effort concerning the preservation and documentation of Taiwan's precious indigenous traditions on the verge of being lost, and we admire them.

We hope that, through this exhibition, we can encourage visitors to appreciate the culture of different ethnic groups, and fulfill the mission for modern museums to push forward equality, respect between cultures, and comprehensive social education.

Shih-yu Hung
Director of National Taiwan Museum

สักสี สักศรี
ก่อนรอยแห่งเกียรติจะลบเลือน

นิทรรศการความร่วมมือระหว่างมิวเซียมสยาม สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ กับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไต้หวัน จัดแสดงการสักลวดลายบนร่างกายชาวไท่หย่า และชาวไผวัน จากไต้หวัน และ รอยสักขาลายของชาวล้านนา ประเทศไทย

นิทรรศการเสนอเรื่องราวของการสักและอุปกรณ์ งานศิลปะจากศิลปินชาติพันธุ์ ภาพถ่าย ตำนานและสารคดี วัฒนธรรมการสักทั้งสองแห่งมีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน ความเจ็บปวด ความสุข การก้าวพ้นและความกล้าหาญ ลวดลายรอยสักแสดงถึงความหมายและนัยยะตัวตน บอกเล่าถึงประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และรอการรื้อฟื้น สืบทอดในคนรุ่นปัจจุบัน

Tattoo COLOR, Tattoo HONOR :
Traditional Tattoos in Taiwan and Thailand

This exhibition is a result of a collaboration between the Museum Siam, the National Discovery Museum Institute (NDMI), and the National Taiwan Museum presenting body tattoos of Atayal and Paiwan ethnic groups in Taiwan as well as, leg tattoos of Thai people in northern Thailand.

This exhibition presents stories about tattooing, tattoo tools, ethnic arts, photographs, legends and documentaries. Tattoo culture in both countries share similarities and differences. Whether they are pain, joy, victory, or bravery, tattoos can be symbol and representation of them. Tattoos represent personhood as well as collective history. Today, these tattoos are waiting to be brought back and passed on by the new generation.

ย้อนรอยสัก

การสักลวดลาย อักขระ ตัวเลขลงบนร่างกาย เป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของมนุษย์ที่มีมาไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ปี หลักฐานชิ้นสำคัญที่บ่งบอกถึงการสักของมนุษย์ในยุคโบราณคือ การค้นพบซากมนุษย์ที่บริเวณธารน้ำแข็งอาเล็ทช์ กลาเซียร์ (Aletsch Glacier) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ อายุกว่า ๕,๓๐๐ ปี ปรากฏรอยสักบริเวณหลังและข้อเท้า และการพบร่องรอยการสักร่างกายของมัมมี่ในประเทศอียิปต์

คนโบราณสักเพื่อบ่งบอกอะไร? สักเพื่อขนบประเพณี สักเพื่อแสดงความเข้มแข็ง สักเพื่อความขลังความศักดิ์สิทธิ์ อำนาจความยำเกรงหรือเพื่อสุนทรียะ เราอาจจะยังไม่รู้จุดประสงค์แน่ชัด เรามาลองสืบดูว่ารอยสักของคนโบราณจะสะท้อนนัยยะมาถึงคนรุ่นเราอย่างไรบ้าง

Tracing The Step of Tattoos

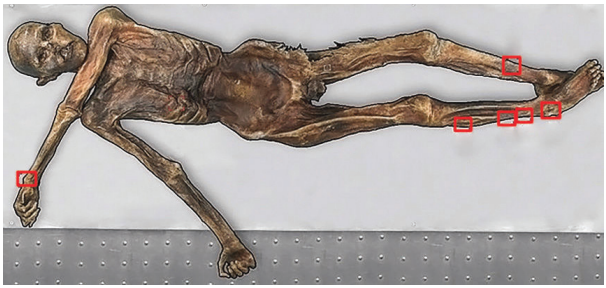
Tattoos, whether they are letters or numbers, are part of ancient cultures for a long time and can be traced back to 5,000 years. One of the important evidences of tattoos in ancient times is the discovery of a prehistoric man in the Aletsch Glacier, Switzerland, who had been preserved in ice for 5,300 years. He had tattoos on his back and ankles. Tattoos are also found on the body of mummies from Egypt.

Why did people get tattoos in the ancient times? Was it due to tradition, a symbol of bravery, an act of superstition, some sort of power expression, or a form of art? We do not exactly know. Let us take a look at what ancient tattoos reflect and what they mean for us today.

ที่มาภาพ : www. ngthai.com
National Geographic ฉบับภาษาไทย วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

Deter-Wolf Et Al/Journal of Archaeological Science

สัก คืออะไร

การสัก โดยความหมายการสักเจาะร่างกาย คือ การเอาเหล็กแหลมแทงลง ด้วยวิธีการหรือเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ กัน ใช้เหล็กแหลมจุ่มหมึกหรือน้ำมันแทงที่ผิวหนังให้เป็นอักขระ เครื่องหมาย หรือลวดลาย ถ้าใช้หมึกเรียกว่าสักหมึก ถ้าใช้น้ำมันเรียกว่าสักน้ำมัน

What are Tattoos?

By definition, tattooing is to pass a needle under the skin. There are many methods and purposes. The needle is dipped into ink or oil and perforated skin to deposit pigment into it. That forms letters, symbols, or designs onto skin. There are two types of tattooing: ink and oil.

วัฒนธรรมการสัก

การสักร่างกายเป็นวัฒนธรรมของมนุษยชาติที่มีพัฒนาการมายาวนาน มีนัยยะและแสดงถึงความหมายที่อาจจะเหมือนหรือแตกต่างกัน

ชาวเมารีของนิวซีแลนด์และไอนุของญี่ปุ่นเชื่อว่าการสักจะช่วยคุ้มครองความเป็นหนุ่มสาว และความกระฉับกระเฉง รอยสักภาพสลับสีของมัมมี่เป็นศิลปะที่มีความงดงาม ชาวแอซเตคและชาวมายาของเม็กซิโก ใช้การสักบ่งบอกถึงตำแหน่งและเครื่องหมายเกียรติยศ ชาวกรีกสักกลางศีรษะของจารบุรุษเพื่อนำความลับผ่านแดนข้าศึก ส่วนคนไทยสมัยก่อน สักลวดลายเพื่อความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อบ่งบอกสถานะ และสังกัดกรมกอง

Tattoo Culture

Body tattoos have long been part of human cultures and played significant roles. They can have similar or different meanings across cultures.

The Maori of New Zealand and the Ainu of Japan believed that tattoos could protect their youthfulness and energy. Egyptian mummies had tattoos which were expressive, elaborate, and colorful, while the Aztec and the Mayan in Mexico used tattoos to show their status and badges of honor. The Greek would be tattooed as a way of relaying secret messages through enemy lines. Thai people in the past would get tattoos for supernatural powers, to express their status, and to tell to whom they belonged (sak lek).

คนไทยสักลาย สักยันต์ สักเลก

การสักลวดลายของคนไทย พบหลักฐานจากจดหมายเหตุลาลูแบร์บันทึกไว้ว่า การสักแขนสักขาเป็นการแสดงถึงเกียรติยศของผู้สัก โดยพระมหากษัตริย์โปรดการสักสีน้ำเงินตั้งแต่พระบาทไปจนถึงพระนาภี และขุนนางเสนาบดีก็นิยมสักลายเพื่อทดสอบความเป็นลูกผู้ชาย ฝึกความอดทน

ในวรรณคดี อย่างเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ก็กล่าวถึงชายไทยนิยมสักยันต์ สักรูปสัตว์ อักขระคักดิ์สิทธิ์ เพื่อความคลาดแคล้วและคงกระพัน และ การสักเลก คือการสักข้อมือ เพื่อแสดงถึงไพร่ที่สังกัดมูลนายหรือกรมกอง แม้จะไม่มีหลักฐานชี้ชัดว่า คนไทยสักลายกันมาตั้งแต่เมื่อไร แต่จดหมายเหตุและวรรณคดีก็บอกได้ว่า การสักของคนไทยเก่าแก่ไปถึงสมัยอยุธยา

Thai People and Tattoos Designs : Yantra Tattoos and Ervant Tattoos

Du Royaume de Siam by Simon de la Loubère documents that arm and leg tattoos were symbols of great honor. The King would get tattoos from his feet up to the navel, while noblemen also got tattoos to prove their bravery and patience.

Khun Chang Khun Phaen, a classic Thai folk tale, also mentions that Thai men having yantra tattoos, animal tattoos, and holy letter tattoos to ward off evil and be invincible. Sak lek tattoos were marked on servants' wrists to show in what organization they were. There is no clear evidence where the history of tattoos in Thailand began. However, these documents and folk tales show that it dates back to the Ayutthaya Era as early as the sixteenth century.

ตำนานเล่าขานการสักลาย

ความนิยมการสักลายของคนไทย เป็นประเพณีที่ได้มาจากไทใหญ่ สิบสองปันนาและสิบสองจุไท (ไทน้อย) มีเรื่องเล่าเป็นตำนานตอนพระพุทธเจ้าปรินิพพานว่า เมื่อถวายพระเพลิงและมีการแจกพระบรมสารีริกธาตุไปบรรจุในสถูปเจดีย์ แต่กษัตริย์เมืองยูนนาน หนองแส และแคว้นสิบสองจุไท ไม่ได้รับแจก จึงได้นำเอาพระอังคารธาตุหรือขี้เถ้ากลับมา แล้วอธิษฐานให้ขี้เถ้าแทรกซึมเข้าตามเนื้อตัว ด้วยอิทธิฤทธิ์ทำให้คงกระพันชาตรีมีกำลังดั่งช้างสาร ด้วยความเชื่อนี้ คนไทจึงนิยมสักลายสีดำบนร่างกาย (ที่มา: ไพโรจน์ สโมสร. ๒๕๒๓. ๕๕-๕๖)

ความเชื่อท้องถิ่นอย่างการสักเพื่อความคงกระพันชาตรี ได้ผสมผสานกับความเชื่อเรื่องอักขระศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาพุทธเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน

Legends of Design Tattoos

Tattoos in Thailand were influenced by the people of Tai Yai, Sib Song Panna and Sib Song Chu Tai (Tai Noi). There is a legend telling that after the Buddha passed away and then was cremated his relics were dispersed to various stupas. Nonetheless, the King of Yunnan, Nong Sae and Sib Song Chu Tai did not receive them. He brought back the Buddha's ashes and wished for the ashes to immerse into his skin. Due to the ashes' power, he became extremely powerful. This is why the Tai people tattooed black ink on their bodies. (Source: Pairot Samosorn. 1980. 55-56)

The local belief maintaining that tattoos can make one become invincible is the belief that interwoven with this Buddhist legend about holy ashes.

วัฒนธรรมการสักของคนไทย

การสักลายเป็นวัฒนธรรมที่ไม่หยุดนิ่งในสังคมไทย สักยันต์ ไม่ใช่เพื่อคงกระพันชาตรีอย่างเดียว ยังมีเรื่องเมตตามหานิยม เจรจาค้าขาย สักเลกหายไปจากสังคมไทยเมื่อมีการตรากฎหมายขึ้นมาทดแทน สักศิลปะ เพื่อความสวยงามบนเรือนร่าง เฟื่องฟูแพร่หลายกลายเป็นธุรกิจสร้างฐานะมั่นคง สักประเพณีนิยม แสดงความองอาจ กล้าหาญสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

การสักลายสมัยก่อน ยังเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของกลุ่ม และรัฐส่วนกลางก็เรียกชนกลุ่มนั้นๆ ตามลักษณะของการสัก อย่างพวกที่สักตั้งแต่เข่าขึ้นไปไม่สักพุง เรียกว่า ลาวพุงขาว พวกสักขาท่อนล่างขึ้นมาจนถึงพุง เรียกว่า ลาวพุงดำ

Tattoo Culture in Thailand

Tattooing is an evolving culture in Thailand. Sak yant or yantra tattoos is not just for the sake of invincibility. It is also believed to bring charm and success in business. Sak lek has disappeared from Thailand after a new law was introduced. Art tattoos have become widely popular and a lucrative business. Traditional tattoos still exist to pass on the idea of bravery from generations to generations.

In the past, tattoos used to be a symbol of various groups of people, and the government identified people by their tattoos. For instance, those who had tattoos from their knee up but not on the stomach were called Lao Phung Khao (white-bellied Lao), while those who had tattoos from the legs up to their waists were known as Lao Phung Dum (black-bellied Lao).

“ลาว” พุงขาวพุงดำเป็นใครในสังคมไทย

“ลาว” เป็นชื่อที่คนไทยสมัยก่อนเรียกแบบเหมารวมถึงคนที่อยู่ทางภาคเหนือ และคนอีสานรวมถึงคนเวียงจันทน์ คนหลวงพระบาง และจำแนกกลุ่มคนลาวออกจากกันตามลักษณะเด่นคือการสักลายที่ขาและพุง ลาวพุงขาว ลาวพุงดำ จึงไม่ใช่ชื่อเรียกกลุ่มชาติพันธุ์ แต่เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในเขตพื้นที่การปกครอง

ลาวพุงขาว คนที่สักลวดลายตั้งแต่เข่าขึ้นไปถึงต้นขา ไม่สักพุง จัดเป็นวัฒนธรรมการสักของคนล้านช้างคือบริเวณหลวงพระบาง เวียงจันทน์ และอีสานของไทย

ลาวพุงดำ คนที่สักลวดลายตั้งแต่ขาท่อนล่างขึ้นมาจนถึงบริเวณพุงหรือเอว จัดเป็นวัฒนธรรมการสักของคนล้านนาคือบริเวณภาคเหนือของไทย

Who were Lao Phung Khao and Lao Phung Dum?

“Lao” was a word that traditional Siamese people used to generally call those living in today’s northern and northeastern parts of Thailand as well as people in Vientiane, and Louangphrabang. These “Lao” people were categorized in terms of their physical appearances, which were referred by tattoos on their legs and bellies. Lao Phung Khao and Lao Phung Dum were not ethnic category, but groups of people in different areas.

Lao Phung Khao were those who had tattoos from their knee up but not on the stomach. They were Lan Chang people from Louangphrabang, Vientiane, and Northeastern Thailand.

Lao Phung Dum were those who had tattoos from the legs up to their waists. They were Lanna people in Northern Thailand.

ตำนานการสักพุงสักขา

หญิงสาวคนหนึ่งอาศัยในป่าลึกใกล้เขาสูง ดอยมุงเมือง ซึ่งมีพญาเสือเผือกอาศัยอยู่บนดอย หญิงสาวเมื่อไปหาของป่าหิวน้ำจึงดื่มน้ำที่ขังอยู่ในรอยเท้าเสือซึ่งเป็นน้ำปัสสาวะของเสือ ต่อมาหญิงสาวตั้งครรภ์ และคลอดลูกสาวเมื่อครบกำหนด เมื่อโตขึ้นก็พยายามถามหาพ่อว่าเป็นใคร จนสุดท้ายแม่ก็บอกว่าพ่อเป็นพญาเสือเผือกบนยอดดอย จึงไปตามหาพญาเสือ เมื่อพญาเสือรู้ความจริงว่าเด็กสาวเป็นลูกของตนจึงให้อยู่ในถ้ำบนดอย

ห่างจากป่าไปไม่ไกลมีเมืองชื่อติงจาระดิษย์ เจ้าเมืองมีลูกสาวคนหนึ่งชอบการแข่งเรือ วันหนึ่งได้ลงแข่งเรือแล้วเกิดพายุแรงพัดนางไปตามกระแสน้ำ พระอินทร์ต้องแปลงเป็นชาวประมงช่วยชีวิตและพาไปฝากไว้กับฤาษีที่อาศรมริมแม่น้ำ

วันหนึ่งบุตรพญานาคเมืองบาดาล ได้ขึ้นมาเที่ยวเมืองมนุษย์ผ่านอาศรมฤาษีแล้วได้พบกับลูกสาวเจ้าเมืองเกิดนึกรัก จึงขอนางเสกสมรสแล้วไปอยู่ที่เมืองบาดาล ต่อมาก็มีบุตรชายหนึ่งคน เมื่อโตเป็นหนุ่มก็ออกไปเที่ยวในป่าแล้วก็หลงไปดอยมุงเมือง ทำให้ได้พบกับลูกสาวพญาเสือเผือก เกิดรักใคร่กัน เมื่อพญาเสือกลับมาพบจึงเกิดการต่อสู้กันสุดท้ายชายหนุ่มก็แสดงให้เห็นว่ามีวิชาดีอยู่กับตัว พญาเสือจึงยอมยกลูกสาวให้อยู่ด้วยกันมีลูกหลานสืบเผ่าพันธุ์มากมาย

ลูกหลานเผ่าพันธุ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างเสือกับนาคที่มักเรียกตนเองว่า “เผ่าไท (ไต)” หากเป็นเพศชายเมื่อถึงวัย ๑๕-๑๖ ปี ก็จะสักหมึกที่ขาเป็นรูปเกล็ดนาคและรูปเสือ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของเผ่าพันธุ์ อันแสดงถึงความสัมพันธ์ของคนไททุกเผ่า

Legend of Leg and Belly Tattoos

Legend has it that there was a woman living deep in a forest up on a mountain called Doi Mui Mueang, where a white tiger king resided. The woman became thirsty while she was looking for food in the forest, and so she drank water from the tiger king’s footprint. That water was the tiger’s urine. She then became pregnant and gave birth to a baby girl. When the girl grew up, she kept asking who her father was, and eventually, her mother told her that her father was the white tiger king, living on the mountain. The girl searched for her father, and when the tiger found out that she was his own daughter, he let her stayed in a cave on the mountain.

Not far from the forest, there was a city called Ting Jaradit. The king’s daughter loved boat racing. One day, she entered a competition, but it was very stormy, and she was swept away in the river currents. Indra transformed into a fisherman to save her, and took her to stay with a hermit at a riverside ashram.

One day, son of the naga who ruled the underwater world came up to the human world. He walked past the ashram and saw the girl, and fell in love with her. He asked her to marry him and they moved to the underwater world together. They had one son together, and when the boy grew up, he ventured out one day and got lost. He found himself on Doi Mung Mueang and fell in love with the white tiger king’s daughter. When the tiger came home, he fought the man, and the man proved himself to be quite powerful. The white tiger king then agreed to let his daughter marry this man, and the couple had many children together.

Descendants of the tiger and naga families are known as the Tai people. When they are 15-16 years old, they would get naga or tiger tattoos on their legs to represent their ethnic group.

ลายนิยมของชาวขาลาย

การสักใช้เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นลูกผู้ชาย ความกล้าหาญ และความอดทนที่สามารถฝึกฝนให้เคยชินต่อความเจ็บปวดได้ด้วยความสมัครใจ

ลวดลายที่ชาวล้านนาสักกันได้แก่ หนู เมฆหรือลม นกกระจาบ นกแร้ง สิงโต ค้างคาวชนิดหนึ่ง ชะมด ราชสีห์ นกกาบบัว เสือ ช้าง ลิงและหนุมาน

ส่วนลวดลายที่นิยมกันเป็นอย่างมากคือลายดอกไม้และตัวมอมหรือสิงโต และในรอยหยักรอบเอวเป็นรูปนกยูง

Popular Leg Tattoo Designs

Tattoos are used to express manhood, bravery and patience as the person has voluntarily gone through excruciating pains. Lanna people's leg tattoo designs include mice, clouds, wind, weaver birds, vultures, lions, bats, civets, painted storks, tigers, elephants, monkeys and Hanuman.

Also popular are flowers, mom (a mythical creature) and lions, and peacocks in a zigzag line around the waist.

สักขาลายมีหลายรูปแบบ

“น้ำหมึกขายาว เอาไว้แปงฮาวผ้าอ้อม น้ำหมึกขาก้อมเอาแปงกุ้มขี้นได”
(คนสักหมึกขายาวพร้อมที่จะมีลูกหลาน คนสักขาสั้นเหมาะสมที่จะเป็นหลักเป็นฐานแก่ครอบครัว)

การสักขาลาย การสักหมึก เรียกแตกต่างกัน ตามลักษณะการสัก

หมึกขาตัน คือการสักหมึกที่สักจนดำเป็นพืดทั้งขา

หมึกขาลาย คือสักลายสัตว์ต่าง ๆ ในกรอบไว้ห่าง ๆ พอเห็นเนื้อหนังได้บ้าง

หมึกขายาว คือสักลายจากเอวถึงกลางน่อง

หมึกขาก้อม คือสักลายจากเอวถึงต้นขา

Types of Leg Tattoos

“Those with long tattoos are ready to start a family. Those with short tattoos can provide for their family.”

Leg tattoos and ink tattoos are different in how they are done.

Muek kha tan (solid leg tattoo) is solid black tattoos that fill the entire legs.

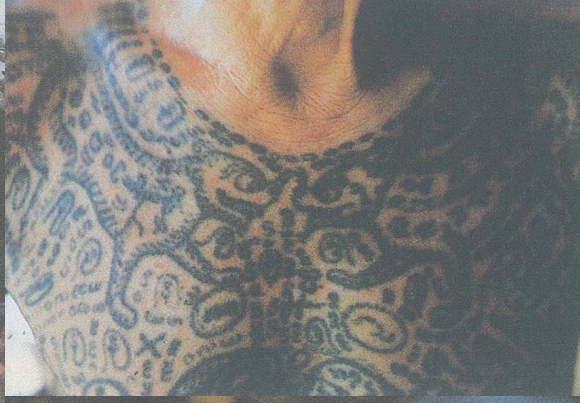
Muek kha lai (patterned tattoo) is animal tattoo in a frame, revealing some original skin.

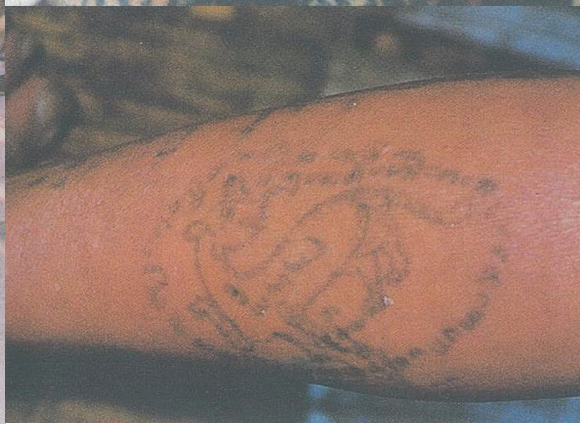
Muek kha yao (long tattoo) is done from the waist down to mid-calves.

Muek kha kom (short tattoo) is done from the waist down to the thighs.

สักบน สักล่าง

การสักส่วนบน ตั้งแต่เอวขึ้นไปถึงแขนและศีรษะ เรียกว่า สักยาข่าม (คงกระพัน) และสักปิยะ (สักมหานิยม) การสักส่วนล่าง คือการสักตั้งเอวลงไปถึงเท้า เรียกว่า สักขาลายและสักข่ามเขี้ยว (ป้องกันสัตว์มีพิษ) สักยาข่าม สักปิยะ และสักข่ามเขี้ยว สักด้วยหมึกเขม่าไฟ ผสมดีสัตว์ และตัวยาสมุนไพรหรือธาตุศักดิ์สิทธิ์ สักตัวอักขระ รูปยันต์ หรือรูปสัตว์ และสวดคาถากำกับ

สักขาลาย สักลายสัตว์ต่าง ๆ ในกรอบสี่เหลี่ยมหรือมน ตั้งแต่เอวลงมาถึงขา ไม่มีการเสกคาถาหรือตัวยาศักดิ์สิทธิ์ สักเพื่อความอดทน กล้าหาญ ความเป็นลูกผู้ชาย

Upper Half Tattoos and Lower Half Tattoos

Upper half tattoos are done from the waist up to the arms and head. It is known as sak ya kham (for invincibility) and sak piya (for charm). Bottom half tattoos are done from the waist down and are known as sak kha lai and sak kham kheaw (to protect from venomous animals)

Sak ya kham, sak piya and sak kham kheaw use soot ink mixed with animal bile, herbs and holy minerals to tattoo letters, yantra or animals. There is chanting in the process of tattooing.
Sak kha lai and other animal tattoos in a frame from the waist down do not require chanting or holy ingredients. They are for the purpose of proving patience, bravery and manhood.

ลวดลายจากเข็มและหมึก

สมัยโบราณ หมึกสักนิยมใช้เขม่าไฟ (หมิ่น) ผสมกับดีหมี ดีงูเหลือม หรือดีวัวกระทิง คนให้หมึกมีความเข้มข้นและเหลวพอดี ดีสัตว์จะช่วยให้หมึกเข้มชัดและซึมเข้าผิวหนังได้ดี แต่ปัจจุบันดีสัตว์หายาก ราคาแพง จึงหันมาใช้หมึกเคมี หมึกจีนแทน

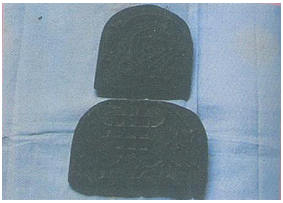
เข็มสักหรือส้าม นิยมใช้ส้าม ๘ กีบ คือปลายเข็มผ่าข้างละ ๔ ซี่ ประกบกันเป็น ๘ ซี่ ใช้สักรูปสัตว์ ส้าม ๑๒ กีบ ผ่าข้าง ๖ ซี่ ประกบกันเป็น ๑๒ ซี่ เพื่อสักให้เสร็จอย่างรวดเร็ว ลดความเจ็บปวด ส้าม ๑๖ กีบ ส้ามปากเป็ด ผ่าปลาย ๘ ซี่ประกบกันเป็น ๑๖ ซี่ สักไม่เน้นลวดลายหรือรูปภาพ แต่รอยสักจะละเอียดมากจนเป็นสีดำเหมือนเอาสีดำระบาย ช่วยประหยัดเวลาในการสักและลดเวลาความเจ็บปวด

Patterns from Needle and Ink

In the past, ink was made from soot mixed with bear bile, snake bile, and bull bile. They would be mixed together to get the proper consistency. Animal bile gives a dark color and penetrate well into the skin. Today, animal bile is rare and expensive, so that people use chemical ink and Chinese ink instead.

Tattoo needles are known as sam. Eight-tip needles are commonly used. They have four tips on each side, and two sides are put together. They are used for animal designs. Twelve-tip needles, consisting of two six-tip parts, are used to make the process faster and less painful. Sixteen-tip needles are two eight-tip parts, used for designs that do not have too much detailed, but the image will be quite dense in black, as if painted with black ink. It takes a shorter time and reduces the pain.

http://www.ansa.it/sito/notizie/cultura/arte/2019/05/29/mostre-la-storia-dei-tatuaggi_49a4a89a-0f0c-4d41-a990-7ce72975c6ff.html

เจ็บปวดแค่ไหนก็ต้องทน

ความเจ็บปวด จากคำบอกเล่าของผู้ที่ผ่านการสักขาลายมาแล้ว คือ สุดแสนทรมาน มีบ้างที่ทนความเจ็บปวดไม่ได้ก็เลิกสัก และมีบ้างที่เสียชีวิต

การสูบฝิ่น หรือกินฝิ่น คือสิ่งที่ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดได้บ้าง และฝิ่นยังช่วยให้เลือดออกลดน้อยลง บางกลุ่มบอกว่า สักขาลายเพราะพ่อแม่ขอให้สัก ต้องทนเจ็บปวดเพื่อทดแทนพระคุณพ่อแม่ บางกลุ่มบอกว่าต้องอดทนต่อความเจ็บปวด ทรมาน เพื่อแสดงให้คนเห็นถึงความเข้มแข็ง องอาจ กล้าหาญ และเป็นที่ชื่นชอบของผู้หญิง

Pain must be endured

The pain from leg tattooing, according to those who have been through it, is excruciating. Some cannot stand the pain and give up, while some even die during the process.
Smoking or eating opium was one way to alleviate the pain. Opium also helps reducing bleeding.

Some say they got their leg tattoos because their parents asked them to do so, and it was their duty to take the pain to show gratitude to their parents. Some say they had to ensure the pain and suffering to prove their bravery and patience, which can attract women.

พิธีกรรมการสักลาย

การสักขาลาย เป็นการสักตามจารีตประเพณี ไม่มีการผสมตัวยาสมุนไพร แร่ธาตุ ไม่ต้องเสกคาถากำกับ

ก่อนการสักขาลายต้องมีพิธีกรรม คือการตั้งขันครู ประกอบด้วย หมาก ใบพลู ยาสูบและเงินค่าขันครู เงินค่าขันครูมากหรือน้อย จะสัมพันธ์กับความละเอียดและความสวยงามของลวดลายและเวลาที่สัก

เมื่อสักเสร็จแล้ว ครูสักจะให้ผู้สักกินข้าว พริก เกลือ น้ำและผูกด้ายขาวที่ข้อมือเป็นอันจบพิธีกรรม

Tattooing Ritual

Leg tattooing is a tradition. No herbs and minerals are used, and there is no chanting involves.

Before the tattooing takes place, a ritual is needed. A tribute bowl containing betel, betel leaves, tobacco, and money is required for this ritual. The amount of money depends on the detail and design of the tattoo, and how much time it requires.

After the tattoo is done, the tattoo master will ask the person to eat rice, chili, and salt and drink water. He then ties a white thread around tattooed person's wrist to conclude the ritual.

สถานการณ์รอยสัก

วิถีการสักขาลายของชายชาวล้านนามีมาต่อเนื่องหลายร้อยปี จนกระทั่งในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา การสักขาลายจึงเริ่มหมดความนิยมไปจากสังคมเมืองล้านนา คงเหลือแต่คนเฒ่าคนแก่ที่ยังมีรอยสักติดมากับตัว

รูปแบบการสักเปลี่ยนไปกลายเป็นตำนานความเชื่อ คนรุ่นใหม่หันไปสักเพื่อความสวยงามเป็นแฟชั่น ด้วยเครื่องสักสมัยใหม่ที่สะอาดปลอดภัยและเจ็บน้อยกว่าการสักขาลายที่ต้องใช้เวลาและความอดทนต่อการเจ็บปวดเพื่อแสดงความเข้มแข็ง การเปลี่ยนสถานภาพให้เป็นที่ยอมรับของสังคมดังในอดีต จึงไม่จำเป็นอีกต่อไป รอยสักขาลายจึงรอวันจางหายไป

Tattoos in Today's World

Lanna's leg tattooing tradition has been around for hundreds of years. After World War II, it began to fade from the Lanna people, leaving only elders with old tattoos on their body.

Tattoos in the past are based more on beliefs, while modern people see tattoos as fashion. Modern tools are more hygienic and not as painful. Getting leg tattoos requires a high level of pain threshold and it takes a long time. This is why it was considered a way of proving one's strength in the past. Today, however, there is no need to do so. Therefore, leg tattoos are fading away.

ก่อนรอยสักขาลายจะลบเลือน

การสักขาลายได้เริ่มห่างหายไปจากสังคมเมืองของล้านนา คงเหลือแต่คนเฒ่าคนแก่ที่สักขามาแต่วัยหนุ่มจวบจนอายุเลยแปดสิบเก้าสิบปี หมอสัก ครูสักก็ไม่มีการสืบทอดอีกต่อไป ทั้งคนรุ่นใหม่ก็ไม่ชมชอบการสักขาลาย แต่สักแฟชั่นตามสมัยนิยมมากกว่า

ห่างไกลไปจากเมืองสู่เขาสูง กลุ่มชาวไทใหญ่และชาวกะเหรี่ยงคือกลุ่มคนสักขาลายสืบทอดลวดลายโบราณที่มีแบบแผนจากรุ่นสู่รุ่น มีความพยายามที่จะรักษาการสักขาลายให้คงเป็นเอกลักษณ์ ไม่ให้ความภาคภูมิใจเหล่านี้กลายเป็นเพียงสิ่งตกค้างจากวันเวลา

Before Leg Tattoos Fade

Leg tattoos are fading away from Lanna culture. There remains only on elders who have been tattooed since they were young. Now that these elders are in their 80s-90s, there is no tattoo master around to pass on this tradition. Modern people also do not like traditional leg tattoos; they prefer fashionable ones.

Up in the hills, Tai Yai people and Karen people still keep alive their leg tattooing tradition from the past, passing it on to the next generations. They want to preserve this unique tradition and not let this proud signature become just a faded reminder of a time in the past.

สืบทอด ต่อยอดสักขาลาย

การสักขาลายหรือสับหมึกคือคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่กำลังจะจางหายไป แต่ยังมีความพยายามในการสืบทอดของคนรุ่นใหม่กลุ่มหนึ่งเพื่อให้สักขาลายยังคงเป็นเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์ต่อไป

พระอาจารย์ศุภชัย ชยสุโภ วัดสวนดอก เชียงใหม่ ศราวุธ แววงามหรือช่างอ๊อด ช่างสักแฟชั่น และพวกพ้องเล็งเห็นคุณค่าวัฒนธรรมการสักขาลาย ได้เข้าไปศึกษาเรียนรู้วิธีการสัก ความหมายของลวดลาย เผยแพร่ในพื้นที่ของกลุ่มชาติพันธุ์ และสรรหาอุปกรณ์การสักให้กับครูสักในพื้นที่ เพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมนี้ไม่สูญหายไป

นอกจากการพยายามสืบทอดการสักแล้ว ยังมีกลุ่มคนที่นำลวดลายของสักขาลายมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อดำรงวัฒนธรรมการสักขาลายของกลุ่มชาติพันธุ์คงอยู่ต่อไป

Keeping Alive Leg Tattooing Tradition

Leg tattooing is one of Lanna traditions that is fading away. However, there are efforts to keep it alive by a group of people who want to pass on this tradition that is important to their ethnic group.

Phra Maha Supachai Chayasuppo of Wat Suan Dok at Chiang Mai Province, Sarawut Waewngam who is a fashion tattoo artist, and their group recognize the value of Lanna leg tattooing tradition and have been studying methods and meanings. They have spread the knowledge among ethnic groups and provided tattooing tools for local tattoo masters in order to preserve this cultural heritage.

In addition to their efforts to pass on the leg tattooing tradition, there are also people who adapt the designs of traditional leg tattoos on commercial products to keep alive this ethnic tradition.

การสักในไต้หวัน

นี่คือเรื่องราวแห่งผู้คนจากชุมชนที่มีประเพณีการสัก และกำลังเผชิญหน้ากับสภาวะที่ประเพณีนี้กำลังเลือนหายไป กลุ่มคนเหล่านี้มีรอยสักบนร่างกาย พวกเขามาจากไต้หวัน เกาะแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นชาวพื้นเมืองดั้งเดิมเก่าแก่ของไต้หวัน ปัจจุบันนี้กลุ่มคนนี้เริ่มมีประชากรน้อยลงเมื่อเทียบกับชาวฮั่นของจีน อย่างไรก็ตาม พวกเขามีประเพณีที่มีเอกลักษณ์

ในช่วง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา คนเหล่านี้เกือบจะสูญเสียประเพณีการสักดั้งเดิมไป แต่หลังจากที่ฝ่าฟันอุปสรรคมากมายก็ได้เริ่มฟื้นฟูประเพณีเหล่านี้ให้กลับมาใหม่

นี่คือเรื่องราวแห่งการฟื้นฟูประเพณีการสักแบบดั้งเดิมในไต้หวัน

Tattooed Taiwan

These are the stories of peoples with tattooing traditions. They faced the disappearance of this heritage. These peoples with tattoos on their bodies who came from Taiwan, an island of southeast Asia, were among Taiwan's earliest inhabitants. Today, their numbers are low in comparison to the ethnic Han Chinese population. However, they possess a unique culture.

In the recent 100 years, these peoples almost completely lost their tattooing traditions. After overcoming many obstacles, they are slowly reviving these traditions. This is the story of how Taiwan's tattooing peoples are reviving their traditions

จุดกำเนิดแห่งมนุษย์

เมื่อนานมาแล้ว โลกนี้ไม่มีมนุษย์ จนวันหนึ่งได้เกิดมนุษย์ชายและหญิงขึ้นมาจากก้อนหิน โลกนี้พื้นที่กว้างใหญ่มากจนทั้งสองรู้สึกเหงา อยากให้มีคนมากกว่านี้ แต่ความรู้สึกที่ทั้งสองมีให้กันนั้นเหมือนเป็นพี่น้อง ทำให้ไม่สามารถมีบุตรด้วยกันได้

วันหนึ่ง หญิงสาวเกิดความคิดขึ้นมา เธอทาหน้าให้เป็นสีดำและปลอมตัว ทั้งสองจึงได้เป็นสามีภรรยากัน ด้วยเหตุนี้จึงเกิดมนุษย์โลกขึ้น และเกิดการสักบนใบหน้าขึ้น

The Origin of Humans

Long ago there were no people, until one day a male and a female emerged from a boulder. As the land was so vast, they felt lonely and wished for more people to join them. However, as their affection for each other was like that of brother and sister they were not able to have children.

One day, the female had an idea. She made her face dark and changed her appearance. Finally, they became husband and wife. In this way, humans were born into the world and had facial tattoos.

(The Origin of Humans based on an Ancient Atayal Legend)

ใบหน้าและร่างกาย: การสักสองแบบในไต้หวัน

ในประเพณีการสักในไต้หวันนั้น บางกลุ่มสักหน้า บางกลุ่มสักร่างกาย แต่ทั้งสองก็มีความหมายเดียวกัน ก็คือการสื่อถึงความภูมิใจและเกียรติยศ

กลุ่มคนที่มีประเพณีการสักบนใบหน้าส่วนมากอยู่ทางตอนเหนือของไต้หวัน ให้ความสำคัญกับความสามารถส่วนบุคคล และยกย่องบุรุษนักรบผู้กล้า และสตรีผู้มีความสามารถในการทอผ้า กลุ่มนี้มีชื่อว่าไท่หย่า

กลุ่มคนที่มีประเพณีการสักบนร่างกายส่วนมากอยู่ทางตอนใต้ของไต้หวัน พวกเขาเชื่อว่าการรักษาเกียรติยศของครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ที่จะสักได้นั้นต้องมีสถานะทางสังคมหรือตำแหน่งที่เหมาะสมเท่านั้น กลุ่มนี้มีชื่อว่าไผวัน

ในครึ่งแรกของศตวรรษที่ ๒๐ เมื่อไต้หวันอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่น (๒๔๓๘-๒๔๘๘) คนพื้นเมืองถูกมองว่าไร้อารยธรรมและถูกกีดกัน หลายคนต้องผ่าตัดลบรอยสักออก แต่บางคนก็ยังแอบสักต่อไป ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อคติที่มีต่อการสักได้ลดน้อยลง และการสักตามประเพณีกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ

Face and Body: Taiwan's Two Main Tattooing Systems

Among Taiwan's tattooing peoples, some tattooed their faces and some their bodies. No matter if on the face or body, tattoos represented pride and honor.

The peoples who practiced facial tattooing mainly lived in northern Taiwan. They placed importance on individual ability and respected men who were brave warriors and women who were skilled weavers. They are the Atayal tribe.

The peoples who practiced body tattooing mainly lived in southern Taiwan. They believed it was important to uphold family honor. Only those of certain status or position could be tattooed. They are the Paiwan tribe.

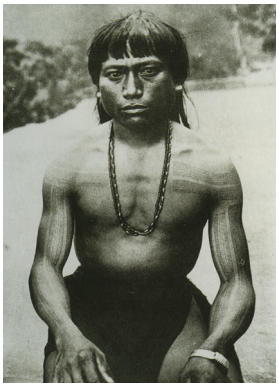
During the first half of the 20th century, when Taiwan was occupied by Japan (1895-1945), indigenous tattooing traditions were considered "uncivilized" and banned. Many people had their tattoos forcibly removed by surgery. There were also people who continued tattooing in secret. In recent years, the stigma of tattooing has waned and traditional tattoos are now considered important cultural heritage.

ชายชาวไท่หย่ากับรอยสักบนหน้า
An Atayal man with facial tattoos (1903)

หญิงสาวชาวไท่หย่ากับรอยสักบนหน้า
A young Atayal woman with facial tattoos (1906)

ชายชาวไผวันกับรอยสักบนร่างกาย
A Paiwan male with body tattoos (1905)

หญิงสาวชาวไผวันกับรอยสักบนมือ
A Paiwan female with hand tattoos (1905)

รอยประทับสีรุ้ง

ตามตำนานไท่หย่าเชื่อว่าผู้ที่มีรอยสักบนใบหน้าเท่านั้นที่จะสามารถข้ามสะพานแห่งสายรุ้งได้หลังจากเสียชีวิต เพื่อก้าวเข้าสู่โลกแห่งวิญญาณและได้พบกับบรรพบุรุษ

การที่จะสักบนใบหน้าได้นั้น ผู้ชายจะต้องพิสูจน์ความกล้าของตนในฐานะนักล่า ต้องล่าหมูป่าหรือสัตว์ใหญ่อื่น ๆ หรือพิสูจน์ความเป็นนักรบด้วยการนำศีรษะของข้าศึกกลับมา ส่วนผู้หญิงต้องพิสูจน์ความขยันและความสามารถผ่านการทอผ้าและปลูกพืช

เมื่อได้รับการสักบนในหน้าแล้วก็จะได้การยอมรับเป็นชาวไท่หย่าที่แท้จริง

Imprint of Rainbow

In Atayal legend, only those with facial tattoos can cross the rainbow bridge after death to reach the spirit world and join the ancestors.

To receive facial tattoos, a male had to prove his bravery as a hunter, by bringing back a wild boar or other large animal, or as a warrior, by bringing back the head of an enemy A female had to prove that she was diligent and competent through weaving and growing of crops.

Once a person's face was tattooed, he/she was considered a true Atayal.

รอยสักบนใบหน้าผู้คน โดยอันลี่ เก่ยนู่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป ไต้หวัน

The Facial Tattoo People by Anli Ganu, National Taiwan Museum of Fine Arts

รอยสักผู้หญิงแบบทั่วไป
Female tattoo patterns

รอยสักผู้ชาย
Male tattoo patterns

เพศกับรอยสักไท่หย่า

รอยสักของชาวไท่หย่าดั้งเดิมมี ๓ ประเภท ได้แก่ การสักบนกลางหน้าผาก การสักบนคาง และการสักรอบปากขึ้นไปที่แก้ม จนเกือบถึงใบหู

ทั้งผู้ชายและผู้หญิงสักบนกลางหน้าผาก ผู้ชายที่นำศีรษะข้าศึกกลับมาได้จะได้สักบนคาง และลวดลายที่ซับซ้อนดั่งสายรุ้งนั้นสำหรับผู้หญิงเท่านั้น

Gendered Tattoo: Atayal

There are three main types of traditional Atayal tattoo patterns: the pattern that is tattooed down the center of the forehead, the pattern that is tattooed down the chin and the pattern that is tattooed around the mouth and along the cheeks extending toward the ears.

Both men and women were tattooed down the center of the forehead. Only adult males who had brought back the head of an enemy could be tattooed on the chin. The most complicated patterns, resembling beautiful rainbows, were exclusively for females.

ศิลปินช่างสักกำลังทำการสัก
An Atayal tattoo master at work (1915)

ผู้หญิงกับรอยสักบนหน้า ภาพโดย เกา เม่าหยวน
Atayal women with facial tattoos
Photo Credit: Mao-yuan Gao

ผู้ชายกับรอยสักบนหน้า ภาพโดย ฝู่ไน่ หวาตั้น
An Atayal man with facial tattoo
Photo Credit: Baunay Watan

รอยสักแห่งศักดิ์ศรี

ชาวไผวันมองว่ารอยสักเป็นสัญลักษณ์แห่งเกียรติยศและสถานะ รอยสักก็เหมือนลวดลายบนเสื้อผ้าหรืองานแกะสลัก สะท้อนถึงสถานะทางสังคมหรือตำแหน่งในชุมชนของบุคคลนั้น

ตามประเพณีแล้ว หัวหน้าเผ่าและสมาชิกในครอบครัวหัวหน้าเผ่าเท่านั้นที่จะสามารถสักลายพิเศษได้ คนทั่วไปต้องขออนุญาตจากหัวหน้าเผ่าก่อนที่จะสักได้ หากใครสักลายที่ไม่ได้รับอนุญาต จะต้องถูกลงโทษหรือถูกกีดกันจากคนในเผ่า

ศิลปินช่างสักของไผวันในต้นศตวรรษที่ ๒๐
A Paiwan tattoo master at work, early 20th Century.

Engraving Prestige

For the Paiwan, tattoos are a symbol of honor and status. Tattoo patterns, like patterns on clothing and carvings, represent an individual's social status and position in the community.

Traditionally, only the chieftain and members of the chieftain's family were entitled to receive tattoos of certain patterns. Commoners had to obtain permission from the chieftain to be tattooed. If someone received tattoos who was not entitled to them, he or she would be disciplined and rejected by the tribe.

เพศกับรอยสัก : ไผวัน

ชายชาวไผวันสักด้านบนของลำตัว บนหน้าอก หลัง และแขน หญิงชาวไผวันสักบนหลังมือ รอยสักของชาวไผวันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะปรากฏอยู่บนร่างกายไปตลอดชีวิต ลายที่สักแสดงถึงสถานะในสังคม ความรับผิดชอบ และเกียรติยศ ดังนั้นขั้นตอนการสักจึงต้องพิถีพิถันมาก ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ลายที่ใช้สักจะขึ้นอยู่กับสถานะของบุคคลนั้นในชนชั้นทางสังคม

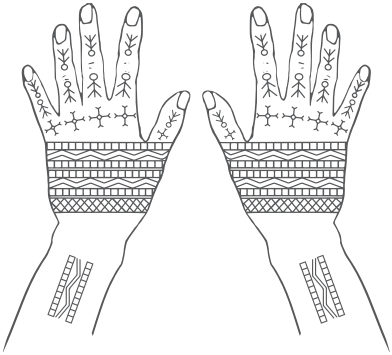
Gendered Tattoo: Paiwan

Paiwan males were tattooed on the upper body including chest, back and arms. Paiwan females were tattooed on the backs of their hands. Paiwan tattoos were taken very seriously as they would remain on the body for a lifetime. Tattoo patterns represented social status, responsibility and honor. Therefore, the tattooing process was carried out very carefully. No matter for males or females, tattoo patterns were decided based on an individual's position in the social hierarchy.

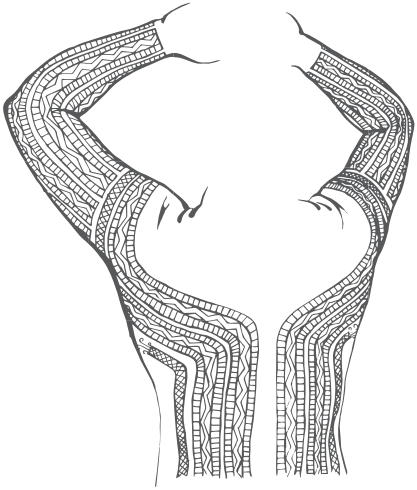
Contemporary wood Carvings by Zhuang Tai-ji (Aikinu)

ผู้สูงอายุชาวไผวันและรอยสักบนมือ
ภาพโดย: อันลู่ซีน ปาหลี่ฝูเล่อ
Paiwan elders with hand tattoos
Photo Credit: Angusan Palivulj

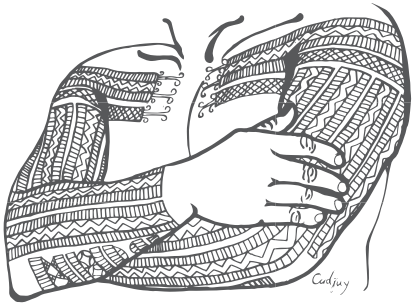

ลายสักบนมือผู้หญิง
Female hand tattoo patterns

ลายสักบนร่างกายผู้ชาย (ด้านหลัง)
ศิลปิน: ซ่งไห่หัว
Male body tattoo patterns (back)
Illustration by Cudjuy Patjidres

ลายสักบนร่างกายผู้ชาย (ด้านหน้า)
ศิลปิน: ซ่งไห่หัว
Male body tattoo patterns (front)
Illustration by Cudjuy Patjidres

ความทรงจำสีรุ้ง: รอยสักของผู้เฒ่าชาวไท่หย่า

ฝูไน่ หว่าต้น ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมไท่หย่าได้บันทึกความทรงจำเกี่ยวกับขั้นตอนการสักของผู้เฒ่าชาวไท่หย่าที่มีการสักบนใบหน้า จากทางตอนเหนือของไต้หวัน

Rainbow Memories: Visiting Tattooed Atayal Elders (short film)

Atayal cultural worker Baunay Watan has recorded the memories of the tattooing process of Atayal elders with facial tattoos in northern Taiwan.

รอยสักแห่งศักดิ์ศรี: ความทรงจำแห่งรอยสักบนมือของชาวไผวันในไหลอี้

ในปี ๒๕๕๖ อันลู่ซัน ปาหลี่ฝูเล่อ ชายหนุ่มชาวไผวันตัดสินใจไปพบกับผู้เฒ่าที่มีรอยสักบนมือในเมืองแห่งหนึ่งเพื่อบันทึกเรื่องราว ภาพยนตร์เรื่องนี้บอกถึงเรื่องราวของผู้เฒ่าเหล่านั้น

Engraving Prestige: Memories of Hand Tattoos of the Paiwan in Laiyi (short film)

In 2013, a young man, Angusan Palivulj, who is from the Paiwan tribe, decided to visit the elders with tattooed hands in the township where he lives and record their stories. This film presents their life stories.

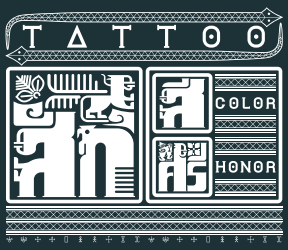
ภาพแห่งความฝัน: เรื่องราวแห่งศิลปินช่างสักซ่งไห่หัว

“ในฐานะศิลปินช่างสัก ผมคิดว่าผมได้สัมผัสประสบการณ์และเข้าใจประเพณีการสักดั้งเดิมมากขึ้น” นี่คือคำพูดของซ่งไห่หัว ช่างสักชาวไผวัน ยุคใหม่ ในภาพยนตร์เรื่องนี้เขาเล่าถึงประสบการณ์เกี่ยวกับประเพณีการสักที่เขาได้พบ

Image from My Dreams: The Story of Tattoo Artist Cudjuy Patjidres (short film)

“I feel that as a tattoo artist, I have personally experienced and now better understand traditional tattooing culture.” This is a quote by Cudjuy Patjidres, a contemporary Paiwan tattoo artist. In this film he describes his cultural experiences related to tattooing.

Organization + Acknowledgements

Supervised by:
Ministry of Culture
Council of Indigenous Peoples
National Discovery Museum Institute

Organized by:
National Taiwan Museum
Museum Siam

Jointly-organized by:
Taipei Economic and Cultural Office in Thailand

National Taiwan Museum

Curatorial Team:
Tzu-ning Li
Chao-Ling Kuo
Pai-lu Wu
Wei-Ling Liang

Images:
Angusan Palivulj
National Taiwan Museum
National Museum of Fine Arts
Wulai Atayal Museum

Exhibit objects:
National Taiwan Museum
Yuma Taru
Cudjuy Patjidres

Tattoo Artist:
Cudjuy Patjidres

Film Production:
Peace International Productions

Script Writer:
Chang Tung Hua

Translator:
Cheryl Robbins

Oral History Collectors:
Angusan Palivulj (Paiwan Tribe)
Baunay Watan (Atayal Tribe)

Museum Siam

Curatorial Team:
Sukumal Phadungsilp
Kusra Mukdawijitra
Worakarn Wongsuwan
Chonchanok Phonsing

Oral History Collector:
Pongsathon Buakampan

Tattoo Master:
Ajarn Lada Sriubet
(leg tattoo master from Pga K'nyau Hill Tribe)
Tapijo Village, Mae Tan Sub-district, Tha Song Yan District, Tak Province
Phabae Sriubet (leg tattoo master from Pga K'nyau Hill Tribe)
Mae Tor Khi Village, Mae Tan Sub-district, Tha Song Yang District, Tak Province
Phra Maha Supachai Chayasuppo (Lanna leg tattoo practitioner)
Wat Suan Dok, Suthep Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province
Sarawut Waewngam (Lanna leg tattoo practitioner)
Ancient Lanna Tattoo Design by Oddy

Information:
Tita Ekkasitsak, 105 years old
Tapijo Village, Mae Tan Sub-district, Tha Song Yan District, Tak Province
Boonpan Srithiang, 96 years old
Chang Kherng Sub-district, Mae Jam District, Chiang Mai Province
Ajarn Lada Sriubet
Phra Maha Supachai Chayasuppo

Exhibit objects:
Ajarn Lada Sriubet
Phra Maha Supachai Chayasuppo
Sarawut Waewngam
Peerapong Ratanasinurangkoon
Homlom Shop , Chiang Mai Province
Thanapong Sophakorn
Mudkarn Shop, Chiang Mai Province

Thank you:
People with leg tattoo of northen Thailand
Tapijo Village, Mae Tan Sub-district, Tha Song Yan District, Tak Province
Mae Tor Khi Village, Mae Tan Sub-district, Tha Song Yan District, Tak Province
Thong Fai Village, Chang Kherng Sub-district, Mae Jam District, Chiang Mai Province
Yang Luang Village, Tha Pha Sub-district, Mae Jam District, Chiang Mai Province
Pa Dad Village, Tha Pha Sub-district, Mae Jam District, Chiang Mai Province

Translator:
Napamon Roongwitoo

Curated by Museum Siam
Exhibition design and Production House:
Hanuman (hi-end supply) Co.,Ltd.
Publication:
Banana Studio Co.,Ltd.

文化部
MINISTRY OF CULTURE

駐泰國台北經濟文化辦事處
Taipei Economic and Cultural Office in Thailand

原住民族委員會
COUNCIL OF INDIGENOUS PEOPLES

國立臺灣博物館
National Taiwan Museum

The Prime Minister's Office
okmd
NDMI